

Sygn. akt: III U 874/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2013r. w O.

sprawy z odwołania T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę socjalną

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 09.04.2013r. **znak** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. K. prawo do renty socjalnej na stałe.

UZASADNIENIE

T. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9.04.2013r. znak (...), mocą której przyznano jej prawo do renty socjalnej do 28.02.2018r.

Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do renty socjalnej na czas nieokreślony. Zaskarżonej decyzji zarzuciła błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że stopień naruszenia sprawności organizmu nie uzasadnia przyznania prawa do renty socjalnej na czas nieokreślony. Na potwierdzenie tezy, że jest całkowicie niezdolna do pracy na stałe, złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza z zakresu neurologii.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, argumentując swoje stanowisko tym, że zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska ZUS uznali odwołującą za całkowicie niezdolną do pracy okresowo do 28.02.2018r. Sąd decyzja ZUS jest prawidłowa.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

T. K. decyzją ZUS z dnia 12.12.2008r. uzyskała prawo do renty socjalnej na czas określony do 30.11.2012r. W dniu 12.12.2012r. zwróciła się do ZUS z wnioskiem o ustalenie jej uprawnień do renty socjalnej na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 5.02.2013r. lekarz orzecznik ZUS uznał T. K. za całkowicie niezdolną do pracy do 28.02.2013r. wskazując, że niezdolność trwa nadal. Od powyższego orzeczenia odwołująca wniosła sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska ZUS w swoim orzeczeniu z dnia 02.04.2013r. zajęła analogiczne, jak lekarz orzecznik stanowisko. W oparciu o powyższe ZUS wydał decyzję o przyznaniu T. K. prawa do renty socjalnej na dalszy okres do 28.02.2018r.

Odwołanie T. K. od powyższej decyzji jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z ust. 2 cytowanego art. 4 osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39 poz. 353 z późn. zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

W świetle cytowanych przepisów oraz biorąc pod uwagę zakres zaskarżenia decyzji ZUS, zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, było ustalenie czy T. K. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy okresowo czy też jest to niezdolność trwała.

W celu ustalenia powyższych okoliczności, Sąd postanowieniem z dnia 26.06.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii, psychologii oraz neurologii, którzy w wydanej opinii, po przeprowadzeniu badania odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną rozpoznali u niej mózgową porażenie dziecięcą oraz upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłych odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy trwale, a niezdolność ta została spowodowana naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia. W uzasadnieniu swojego stanowiska biegli podali, że już w wieku 5 miesięcy rozpoznano u odwołującej mózgową porażenie dziecięcą i w związku z tym została ona objęta opieką neurologiczną. Rozwój psychomotoryczny T. K. przebiegał z opóźnieniem. Naukę w szkole rozpoczęła o czasie, jednak klasę zerową powtarzała. W klasach I-IV uczyła się w szkole powszechnej, jednak pojawiły się tak poważne problemy z nauką, że orzeczeniem Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej została skierowana do nauczania specjalnego w Ośrodku Szkolno- (...) w W., gdzie w dalszym ciągu się uczy. Badaniami psychologicznymi stwierdzono u niej upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym z niską dojrzałością społeczną. Na przestrzeni lat odwołująca nie nabyła umiejętności płynnego czytania, pisania, nie zna się na pieniądzach, nie potrafi odczytać godziny ani dokonać operacji matematycznych. Biegli podnieśli, że wnioskodawczyni ma słabo rozwinięte myślenie pojęciowo – słowne, jej myśli mają charakter konkretno obrazowy, upośledzone jest myślenie przyczynowo skutkowe, a także brak myślenia abstrakcyjnego. Odwołująca zna odpowiedzi na podstawowe pytania dotyczące jej osoby czy środowiska, w którym przebywa a także jest samodzielna w zakresie czynności dnia codziennego. Biegli podnieśli, że odwołująca pomimo, iż jest osobą pełnoletnią oraz w

przeciągu roku nabędzie zawód – fryzjerki a w związku z tym powinna być w stanie zarabiać na swoje utrzymanie, jednak zdaniem biegłych tak z pewnością się nie stanie, ani do końca 2018 roku, ani w dalszej przyszłości. Odwołująca jest i pozostanie osobą upośledzoną umysłowo i nie zmieni tego fakt, że jest osobą młodą i dość sprawną fizycznie, nie zmienia tego kolejne stopnie edukacji. Biegli wskazali, że upośledzenie umysłowe jest skutkiem działania różnych czynników patologicznych, jest to stan nieodwracalny, który ma charakter kalectwa trwającego całe życie.

Do powyższej opinii zarówno odwołująca, jak i organ rentowy nie wnieśli żadnych uwag. ZUS w piśmie z dnia 24.09.2013r. podniósł, że nie wnosi uwag do opinii.

Opierając się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, Sąd uznał opinię biegłych sądowych za wiarygodną i rzetelną. Opinia została wydana przez biegłych sądowych właściwych ze względu na schorzenia odwołującej, po przeprowadzeniu jej badań i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną. Opinia jest spójna, rzeczowa oraz przekonująco i logicznie uzasadniona. Wynika z niej w sposób niebudzący wątpliwości, że odwołująca jest całkowicie i trwale niezdolna do pracy.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd na mocy art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał T. K. prawo do renty socjalnej na stałe.